

Գիւլագարակ, 8 հոկտ.

Յօրելեաննե՛ր... Տօնում ենք ահա երկու մեծ, համազգային յօրելեաններ, տառերի գիւտի ու տպագրութեան, գրի ու տխլի...

Կա՞յ արդեօք աւելի վեհ, աւելի նշանակալից ու վսեմ տօն, քան գրի ու գրքի տօնը, գրականութեան ու կուլտւրայի տօնը:

Մարդկութեան մի քանի հազարամեայ պատմութեան մէջ հազուադիւս են ազգեր, որոնք կարողացած լինեն պատիւ ու բազմ ունենալ պարծենալու նման՝ մտքի տխտան յօրելեաններով:

Հայը ահա այսօր, այդ հնադոյն բազմաշարժար ու մարտիրոս ազգը հպարտ է իր յօրելեաններով, հպարտ մտքի յաղթանակով, կուլտուրականութեան պսակը խոնջացած ճակատին տօնում է ցնծագին ու պարծանքով 2 մեծ ու վսեմ յօրելեաններ:

Հայի, ճակատագրականօրէն հալածված ու ստրկական վիճակի մատնված, հալածական հայի միակ փրկութիւնն ու մխիթարութիւնը այսօր իր գիրն է, գիրքն ու դրպրոցը և ամուր փարած նրանց՝ գուրգուրում է իր գոյութեան իրաւունքը ապահովող գրի, գրքի ու դպրութեան հոյակապ պատկառելի յօրելեանները:

Համայն ազգը այսօր տօնական տրամադրութեան մէջ է: Յօրելեանը համազգային է: Երկրագնդի ամեն ծայրերից, ուր բարախում է հայ սիրտը, շտապում են խառնել իրանց խինդն ու զգացումները էջմիածնի յօրելեանական հանդէսներին:

Տօնում է հայ գիւղը, տօնում է քաղաքը, տօնում են դպրոցները, տօնում են հեռաւոր ու մերձակայ գաղութները, տարագիր հայի բեկորները իրանց խուլ ու օտար անկիւններում: Տօնում է մայր հայրենիքը: Տօնում են ռամիկն ու վաճառականը, արհեստաւորն ու բժիշկը, աստիճանաւորն ու փաստաբանը, կղերն ու աշխարհականը, աշակերանն ու ուսուցիչը...

Աւ հայութեան ամեն հատուածներից ու դասակարգից էջմիածին են հաւաքվում

ներկայացուցիչ-պատգամաւորներ համազ-
գային բնոյթ տալու էջմիածնի մեծահան-
դէս յօրելեանական տօներին և անմահ Մաշ-
տոց Մեսրոպի նուիրական դամբարանի
շուրջը զեղելու հայ ազգի երախտագիտա-
կան խորըզգացմունքներն ու ողորելու ար-
ցունքով մեծ ազգասէրի տապանաքարը...

Ռուբէն Իսկէնդէրեան

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵՄ ՏՕՆ